

Norea gondolata

Mindenség Atyja, a Fény Ennoiája (eszméje), a magasságokban lakozó, felette a lenti (régiónak), a magasságokban lakozó Fény, az Igazság Hangja, a megérinhetetlen Logosz, és a kimondhatatlan Hang, felfoghatatlan Atya!

Norea az, aki hozzájuk kiált. Ők hallották (és) megkapták őt, az ő helyén mindörökre. Odaadták neki az Atya Nouszában (ész és tudás), Adamaszban, valamint a Szentek hangjában, azért, hogy megpihenjen (Norea) a kimondhatatlan Epinoiában (gondolat, szándék), azért, hogy örökölje az első elmét, melyet megkapott, és megpihenjen az isteni Társteremtőkben (Autogenes), és hogy létrehozza önmagát, miként ő is örökölte az élő Logoszt, és hogy csatlakozzon az Elpusztíthatatlanokhoz, és beszéljen az elme Atyjával.

És elkezdett beszélni az Élet igéihez, és megmaradt a Fenséges Egy jelenlétében, birtokolván azt, amit megkapott a világ megszületése előtt. Birtokolja a Láthatatlan Egy nagyszerű elméjét, és dicsóíti Atyját, és azokban lakozik, akik [...] a Pleromában (totális isteni hatalom), és látja a Pleromát.

Lesznek napok, amikor figyelni fogja a Pleromát, és nem lesz hiányosságban, mivel meg lesz neki a négy szent segítője, akik közbenjárnak az ő nevében a Mindenség Atyjánál. Adamasznál. Ő az, aki minden Ádámban benne van, birtokolván Norea gondolatát, aki beszél a két névvel kapcsolatban, mely egyet hoz létre.

Fordította: Aranyi László

[Vissza a nyitólapra](#)